RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 113.091 van 29 november 2002
in de zaak A. 119.303/XII-3511.

In zake : 1. Ercep YÜRÜK,
2. Steve TANGHE,
die woonplaats kiezen bij
advocaten Ph. Walravens en P. Frühling,
kantoor houdende te Brussel,
Boondaalse Steenweg 6

tegen :

1. de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Justitie,
2. de KANSSPELCOMMISSIE bij het ministerie van Justitie.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Ercep Yürük en Steve Tanghe op 6 april 2002 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 9 januari 2002 van de kansspelcommissie bij het ministerie van Justitie waarbij geweigerd wordt aan de NV Circus Leisure de vergunning uit te reiken voor de exploitatie van een kansspelinrichting klasse II op het adres Ankerstraat 2 te Sint-Niklaas;

Gezien de nota van de tweede verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur W. Weymeersch;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 22 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 oktober 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. Frühling, die verschijnt voor verzoekers, van advocaat A. Beaucourt, die loco advocaat Ph. Walravens verschijnt voor verzoekers, en van advocaat M. Ryelandt, die verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. Weymeersch;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekers werknemers zijn van de NV Circus Leisure, die een speelautomatenhal uitbaat te Sint-Niklaas, Ankerstraat 2; dat de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers de uitbating van een kansspelinrichting klasse II of speelautomatenhal onderwerpt aan een door de kansspelcommissie uit te reiken voorafgaande schriftelijke vergunning klasse B en bepaalt dat zij moet gebeuren krachtens een convenant met de gemeente; dat NV Circus Leisure op 29 januari 2001 de kansspelcommissie om een vergunning klasse B vraagt;

Overwegende dat op 23 februari 2001 de gemeenteraad van Sint-Niklaas weigert een convenant met NV Circus Leisure te sluiten en op 27 juni 2001 de kansspelcommissie om die reden weigert een vergunning klasse B te verlenen; dat de weigering van de gemeenteraad bij arrest van de Raad van State, nr. 99.963 van 19 oktober 2001, geschorst wordt; dat de kansspelcommissie op 7 november 2001 beslist haar weigering van 27 juni 2001 in te trekken;

Overwegende dat op 23 november 2001 de gemeenteraad van Sint-Niklaas opnieuw beslist geen convenant met NV Circus Leisure te sluiten; dat de kansspelcommissie op 9 januari 2002 op haar beurt opnieuw weigert NV Circus Leisure een vergunning klasse B te verlenen, in essentie omdat het gemeentebestuur heeft laten weten dat het niet voornemens is een convenant te sluiten;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoekers in een eerste middel de schending van de artikelen 10 en 22, tweede lid, van de wet van 7 mei 1999 aanvoeren; dat zij inzonderheid doen gelden, in een eerste onderdeel, dat de kansspelcommissie niet uit het door de wet vereiste aantal van elf leden bestond, en in een tweede onderdeel dat zij niet haar beslissing bij volstrekte meerderheid, “nl. 6 leden van de 11 leden”, heeft genomen;

Overwegende dat volgens artikel 10, § 1, van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers de kansspelcommissie uit elf leden bestaat; dat artikel 22, tweede lid, van de wet luidt als volgt :

> “De commissie beraadslaagt slechts dan op geldige wijze, wanneer ten minste de meerderheid van haar leden aanwezig is. Zij beslist bij volstrekte meerderheid. Bij staking van de stemmen is de stem van de voorzitter of bij zijn afwezigheid, van zijn plaatsvervanger doorslaggevend”;

Overwegende dat over de bestreden beslissing is beraadslaagd door acht van de elf commissieleden; dat daarmee op het eerste gezicht voldaan lijkt aan het aanwezigheidsvereiste van artikel 22, tweede lid, eerste zin; dat het eerste onderdeel van het middel niet ernstig is;

Overwegende dat het tweede onderdeel van het middel ervan uitgaat dat de volstrekte meerderheid, vereist voor het nemen van een beslissing, berekend moet worden op het totale aantal commissieleden, zijnde elf; dat dit verkeerd lijkt; dat tenminste in de huidige stand van de procedure wordt aangenomen dat het totale aantal commissieleden alleen van belang is voor het bereiken van het vereiste aanwezigheidsquorum, niet voor het bereiken van de volstrekte meerderheid om tot een beslissing te komen; dat bijgevolg niet wordt bijgetreden dat een goedkeuring van de bestreden beslissing "door middel van het akkoord van vijf op de acht [aanwezige] leden" onvoldoende is; dat ook het tweede onderdeel niet ernstig is;

Overwegende dat luidens een tweede middel NV Circus Leisure in de gelegenheid moest zijn gesteld haar aanvraag van 29 januari 2001 te vervangen "door een nieuwe en volledige vergunningsaanvraag"; dat verzoekers meer bepaald stellen dat "de Kansspelcommissie de N.V. CIRCUS LEISURE de mogelijkheid had moeten bieden om, buiten de wettelijk voorziene termijn van artikel 19 van het koninklijk besluit dd. 22 december 2000 om, een tweede vergunningsaanvraag in te dienen, waarbij de N.V. CIRCUS LEISURE nieuwe elementen, waaronder de weigeringsbeslissing van de Gemeenteraad van de Stad Sint-Niklaas dd. 23 november 2001 tot toekenning van een convenant had kunnen opwerpen";

Overwegende dat, op het eerste gezicht, de intrekking door de kansspelcommissie van haar beslissing van 27 juni 2001 tot gevolg heeft dat genoemde beslissing geacht moet worden nooit te hebben bestaan en dat de kansspelcommissie zich opnieuw voor de aanvraag van 29 januari 2001 van NV Circus Leisure geplaatst ziet; dat niet wordt beweerd dat NV Circus Leisure die aanvraag op enig moment heeft teruggenomen; dat het de kansspelcommissie vooralsnog dan ook niet kwalijk kan worden genomen met de bestreden beslissing uitspraak over die aanvraag te hebben

gedaan; dat, in zoverre verzoekers laten uitschijnen dat NV Circus Leisure haar oorspronkelijke aanvraag had willen completeren met de beslissing van 23 november 2001 van de stad, moet worden vastgesteld dat het bestreden besluit uitdrukkelijk naar die beslissing verwijst; dat overigens NV Circus Leisure nog op 9 januari 2002 door de kansspelcommissie gehoord is geworden en vooralsnog niet blijkt dat zij verhinderd is geworden tenminste op dat moment haar aanvraag van 29 januari 2002 desgewenst te vervolledigen en te actualiseren; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat een derde middel vier onderdelen behelst; dat luidens het eerste onderdeel de kansspelcommissie ten onrechte stelt dat het sluiten van een convenant een voorafgaand en volstrekt noodzakelijk element is tot het verkrijgen van een vergunning klasse B en dat bij het ontbreken van een dergelijk convenant, het onderzoek van de argumenten die los staan van het bestaan van dit convenant voorbarig en overbodig is;

Overwegende dat artikel 36 van de wet van 7 mei 1999 vijf voorwaarden opsomt waaraan de aanvrager moet voldoen om een vergunning klasse B te kunnen verkrijgen; dat de voorwaarde van artikel 36, 5, is : “het convenant kunnen voorleggen dat werd gesloten tussen de kansspelinrichting klasse II en de gemeente waar die inrichting gevestigd is onder de voorwaarde dat de vergunning van klasse B wordt verkregen”; dat, aangezien de voorwaarden van artikel 36 cumulatief te vervullen zijn, reeds het niet voldoen aan een van de voorwaarden lijkt te volstaan om rechtsgeldig de vergunning klasse B te kunnen weigeren; dat het onderdeel niet ernstig is;

Overwegende dat een tweede onderdeel de kansspelcommissie verwijt dat ze “een geheel onterechte link tracht te leggen tussen de niet nader in het artikel 36 van de wet van 7 mei 1999 gedefinieerde notie ‘in de nabijheid van’ en ‘de straal van 500 meter rond de inrichting’ zoals voorzien in het artikel 3 van het koninklijk besluit van 22 december 2000”;

Overwegende dat de bestreden beslissing de gewraakte link niet legt; dat het onderdeel feitelijke grond mist; dat het niet ernstig is;

Overwegende dat verzoekers in een derde onderdeel doen gelden dat de kansspelcommissie “in feite slechts één motief aan[haalt]” en dat zij aldus haar weigeringsbeslissing onvoldoende heeft gemotiveerd;

Overwegende dat het onderdeel samenvalt met het eerste onderdeel van het middel; dat het om de reden vermeld bij de bespreking van dat eerste onderdeel niet ernstig is;

Overwegende dat een vierde onderdeel de weigeringsbeslissing disproportioneel in verhouding tot haar motivering noemt en “zonder enige redelijke verhouding met de feiten die haar rechtvaardigen”;

Overwegende dat het onderdeel, in zoverre het niet eveneens met het eerste onderdeel samenvalt, neerkomt op een kritiek op artikel 36, inzonderheid punt 5, van de wet van 7 mei 1999; dat de wet niet tot het voorwerp van de vordering behoort; dat ook het vierde en laatste onderdeel van het derde middel niet ernstig is;

Overwegende dat een vierde middel is afgeleid uit de schending van het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel; dat inzonderheid wordt toegelicht dat de kansspelcommissie geen rekening heeft gehouden “met het feit dat [NV Circus Leisure] de betwiste kansspelinrichting uitbaat sinds 8 januari 1998, waarbij zij niet alleen gedekt werd door een perfect wettelijke bouw- en milieu-vergunning, maar bovendien nooit het voorwerp heeft uitgemaakt van de minste klacht uitgaande van de publieke overheid of afkomstig van de buurtbewoners”;

Overwegende dat, zoals gezien, artikel 36, 5, van de wet van 7 mei 1999 er aan in de weg staat dat een vergunning klasse B wordt verkregen zonder dat een convenant met de gemeente kan worden voorgelegd; dat de wet van 7 mei 1999 ter zake geen uitzondering maakt wanneer de inrichting waarvoor de vergunning wordt

gevraagd een bestaande inrichting is, die over een bouw- en milieuvergunning beschikt en nooit aanleiding tot klachten gaf, noch in overgangs- of begeleidingsbepalingen ten behoeve van dergelijke inrichtingen voorziet; dat dan ook, in zoverre de stad Sint-Niklaas bij de weigering van het convenant niet de haar toegewezen bevoegdheid te buiten is gegaan of verkeerd heeft gebruikt -wat hierna aan de orde komt-, de in het middel aangevoerde klacht wezenlijk teruggaat op de wet van 7 mei 1999 zelf, die buiten het voorwerp van de vordering valt; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat luidens een vijfde en laatste middel het besluit van de kansspelcommissie onwettig is omdat het steunt op de onwettige beslissing van 23 november 2001 van de stad Sint-Niklaas tot weigering van een convenant; dat verzoekers ter staving van de onwettigheid van die gemeentebeslissing verwijzen naar de vier middelen die zij in hun vordering tot schorsing ervan hebben aangevoerd;

Overwegende dat de Raad van State de bedoelde vordering tot schorsing van de beslissing van 23 november 2001 van de gemeenteraad van Sint-Niklaas bij arrest nr. 111.891 van 24 oktober 2002 heeft afgewezen bij gebrek aan ernstige middelen; dat dit in de huidige stand van de rechtspleging meebrengt dat het besproken middel voor niet ernstig moet worden gehouden;

Overwegende dat verzoekers geen ernstige middelen aanvoeren; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig november 2002, door :

de HH.	J. LUST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

F. BONTINCK. **J. LUST.**